
NUMMER 13

1. JULI 1928

77. AARGANG

VÆR AKTIV.

(Præs. John A. Widtsoe i »Millennial Star«.)

Daglig Glæde skulde være alle Sidste Dages Helliges Lod. Evangeliet var aabenbaret, og Kirken oprettet til Gavn for Menneskeheden. Lykke er den retmæssige Arv til dem, der elsker og antager Sandhed. »Menneskene ere til, for at de kunne nyde Glæde«, sagde Profeten Lehi, da han forklarede Hensigten og Meningen med Livet; og Kirken lærer, at dette Liv saavel som det tilkommende skulde være fyldt med Glæde.

Den bedste Vej til et lykkeligt Liv er gennem vedblivende at deltage i Kirkens Aktiviteter. Aktivitet skaber Interesse, og Interesse giver os en nyttig og tilfreds Tilværelse. At skue Evangeliet i dets Pragt paa Frastand giver os kun forbigaaende Glæde, medens daglig, aktiv og direkte Forbindelse med Arbejdet fylder Sjælen med en uforklarlig Glæde. Kløge Sidste Dages Hellige vil vedblive at være aktive i Kirkens Arbejde. Uvirksomhed er dødelig.

I Kirkens Organisationer kan hvert eneste Medlem være

aktiv. Ved til Stadighed at overvære Sakramentemoderne gives der os en rig, aandelig Forfriskning, der styrker os i vor daglige Gerning og Kamp for Livet. Disse Underorganisationer giver os en intellektuel og opbyggende Nydelse i aandelig Henseende, saa at Livet bliver lyst og smukt for os. Præstedomsmoderne og andre Møder giver Brødrene store Anledninger til at udvikle deres Evner. Den kvindelige Hjælpeforening gør det samme for Søstrene, og Faktum er, at det er en af Hensigterne, hvorfor den blev organiseret. Dem, der overværer Kirkens Møder til Stadighed og studerer de forskellige Instruktioner og tager Del i Diskussionen, vokser gradvis i aandelig Kraft, og de nyder og udfører deres daglige Arbejde bedre. De finder det lettere at adlyde Evangeliets Befalinger. Deres Interesser i Livet og i Arbejdet for Herrens Sag forbliver usvækket, og de opnaar en Del af den Glæde, der skulde være enhver Person tildelt, som lever i Verden.

Der gives ogsaa andre Lejligheder for nyttigt og nødvendigt Arbejde til at bevare og forhoje Interessen for Evangeliet. De Sidste Dages Helliges Budskab og Advarsel er til alle Mennesker, og vi kan alle være behjælpelig med at udføre denne hellige Pligt, som Kirken har, og ved Bestræbelser i den Retning vil vi blive belønnet med Fred og Glæde for vor Sjæl. Der er venlige Ord og Gerninger at give og udføre mod dem, der lider paa Sjæl og Legeme; de svage i Troen behøver Opmuntring og Undervisning; de sorgende behøver Trøst; Trætte og Splid skulde give Plads for broderlig Forstaaelse. Der er altid Udveje aabne for Sidste Dages Hellige til at udføre saadanne Tjenester, og dem, der gør disse Ting, vil erfare en vedvarende Glæde og urokkelig Tro.

Intet Medlem af Kirken skulde vente, indtil de blev kaldet til at udføre et Arbejde, men af deres egen fri Villie skulde de begynde at være aktive i dette de sidste Dages store Værk. Herren har givet os denne Befaling for vor Vejledning:

»Thi ser, det er ikke tjenligt, at jeg skal give Befaling i alle Ting; thi den, der er tvungen til alle Ting, han er en lad og

ikke en vis Tjener, hvorfor han ingen Belønning faar. Sandelig, siger jeg, Menneskene burde arbejde med Iver for en god Sag, gøre mange Ting af deres egen, fri Villie og bevirke megen Retfærdighed; thi Evnen have de til at handle efter eget Tykke. Og saafremt Menneskene gøre det Gode, skulle de ingenlunde miste deres Løn. Men den, der ikke gør noget, førend det bliver ham befalet, og hører en Befaling med et tvivlende Hjerte og sendrægtigt adlyder den, er under Fordommelse.« (Pag. Bog 58: 26—29.)

Alle, som søger at være aktive i Kirken og paa dens Vegne, vil, omendskønt de til Tider fejler, vokse i Tro og i Lykke, medens de, der forbliver uvirksomme, vil blive et Bytte for de Magter, der fører til aandelig Fordærvelse, og vil kun finde Utilfredshed og Savn i Livet.

DE DØDE SKAL LEVE.

(*James E. Talmage* i »Millennial Star«.)

»Hvor kan det holdes for utroligt hos eder, at Gud oprejser døde?« (Ap. Ger. 26:8).

Saaledes sagde Paulus til Kong Agrippa, da han stod foran ham som en Fange i Lænker henved tredivede Aar efter vor Herres Opstandelse. Paa den Tid maatte Apostlene og de Hellige udstaa svære Forfølgelser paa Grund af deres haardnakkede Vidnesbyrd om den korsfæstede og opstandne Kristus. De indflydelsesrige Saducæere forkastede Læren om en virkelig Opstandelse, og Farisæerne foregav at tro paa en Opstandelse; men alle undtagen de faa, der havde modtaget Kristendommen gennem Tro og Omvendelse, erklærede Vidnesbyrdene om Kristi Opstandelse for Opdigt og Bedrageri.

At Jesu Aand kom tilbage fra Aandernes Opholdssted og igen iforte sig det Legeme, der var lagt i Graven, fremgaar tydeligt af den hellige Skrift. I den tidlige Morgen paa denne Historiens højst mindeværdige Søndag blev han set af Marie

Magdalene og derefter af andre, blandt hvilke det tillodes nogle ærbødigt at berøre hans Fødder. Om Aftenen stod han midt iblandt Apostlene og beroligede dem under deres Frygt med disse Ord: »Ser mine Hænder og mine Fødder, at det er mig selv; føler paa mig og ser; thi en Aand har ikke Kød og Ben, som I se, at jeg har.« (Luk. 24: 39.)

At det Legeme, i hvilket han viste sig for dem, var det selv samme Legeme, hvori Herren havde levet iblandt dem, fremgik tydeligt af den Kendsgerning, at han viste dem Saarene, der var tilføjet ham under Korsfæstelsen. For yderligere at overbevise disse sine hengivne Tjenere om, at han ikke var en skyggeagtig Form, et immaterielt Væsen, men en levende Personlighed med legemlige Organer, siger han til dem: »Har I noget at spise,« De bragte ham en stegt Fisk og anden Føde, og »han spiste det for deres Øjne.«

Kristus var den første af alle Mennesker til at opstige fra Graven med Aand og Legeme genforenet, en opstanden og udødeliggjort Sjæl. Derfor er han med rette kaldet »Førstegrøden af de hensovede«, og ligeledes »førstefødt ud af de døde«, og »den førstefødte af de døde« (1. Kor. 15: 20; Kol. 1: 18; Aab. 1: 5.) Den saaledes tilvejebragte Sejr over Doden af den forud beskikkede Forløser for Menneskene var i Overensstemmelse med talrige og uomtvistelige profetiske Vidnesbyrd. At en virkelig Opstandelse skal komme til alle dem, der har eller vil komme til at leve og dø paa Jorden, er ligesaa kraftigt bevidnet af Skriften.

To almindelige Opstandelser er omtalt; disse kan vi kalde den første og den anden, eller de retfærdiges og de uretfærdiges Opstandelse. Hør Kristi egne Ord vedrørende de døde og deres Genopvækkelse: »Thi den Time kommer, paa hvilken alle de, som ere i Gravene, skulle høre hans Røst, og de skulle gaa frem, de, som have gjort det Gode, til Livets Opstandelse, men de, som have gjort det Onde, til Dommens Opstandelse.« (Joh. 5 : 28, 29.)

Den første Opstandelse begyndte med Jesus Kristus og fort-

sattes derefter, thi vi læser: »Og Gravene aabnedes; og mange af de hensovede Helliges Legemer bleve oprejste, og de gik ud af Gravene efter hans Opstandelse og kom ind i den hellige Stad og viste sig for mange«. (Matt. 27 : 52, 53.) Men de retfærdiges Opstandelse som et Hele vil finde Sted paa den Tid, da Herrens andet Komme i Herlighed nærmer sig og vil foregaa i en bestemt Orden som antydet af Paulus: »Men nu er Kristus oprejst fra de døde, som Førstegroden af de hensovede. Thi efterdi Dod kom ved et Menneske, er ogsaa Dødes Opstandelse kommen ved et Menneske. Thi ligesom alle dø i Adam, saaledes skulle ogsaa alle levendegøres i Kristus. Dog hver i sit Hold; som Førstegrode Kristus, dernæst de, som tilhøre Kristus, ved hans Tilkommelse.« (1. Kor. 15: 20—23.)

Tusindaarsriget vil blive indviet med en herlig Forløsning af de retfærdige fra Dødens Magt, og om disse er der skrevet: »Salig og hellig er den, som har Del i den første Opstandelse; over disse har den anden Dod ikke Magt, men de skulle være Guds og Kristi Præster og skulle være Konger med ham i de tusinde Aar,« og som Modsætning hertil læser vi om de uretfærdige: »De oyrige af de døde bleve ikke levende, førend de tusinde Aar var tilende«. (Aab. 20 : 5, 6.)

Om hans nærforestaaende Tilkommelse og Forskellen paa de retfærdiges og de uretfærdiges Opstandelse har Herren udtalt sig paa følgende Maade i Aabenbaring i denne Tidsalder: »Lytter, thi se Herrens store Dag er nær, thi Dagen kommer, da Herren skal lade sin Rost høre fra Himmelen. Himlene skulle bæve, Jorden skælve og Guds Basun skal lyde baade længe og højt og sige til de slumrende Nationer: I Hellige, staar op og lever; I Syndere, bliver og slumrer, indtil jeg atter kalder«. (Pag. Bog 43 : 18.)

Mormons Bog er meget uforbeholden i dens Beskrivelse af Legemets Opstandelse: »Og der er en Dod, som kaldes en timelig Dod, og Kristi Dod skal løse den timelige Døds Baand, paa det at alle skulde blive oprejste fra denne timelige Dod; Aand og Legeme skulde atter blive forenede i deres fuldkomne

Skikkelse; baade Lem og Ledemod skulde atter komme til deres eget Legeme, ja ligesom vi nu ere; og vi skulde fremstilles for Gud med den samme Bevidsthed, som vi nu have, og med en klar Erindring om al vor Skyld. Og denne Genoprejsning skal blive alle tildelt, baade gamle og unge, baade Trælle og Fri, baade Mænd og Kvinder, baade ugudelige og retfærdige; og end ikke saa meget som et Haar af deres Hoveder skal blive tabt; men alting skal bringes tilbage til sin fuldkomne Skikkelse, som det nu er, eller i Legemet, og skal fremføres og fremstilles for Kristi, Sønnens, Gud Faderens og den Helligaands Domstol, hvilke er én evig Gud, for at dømmes efter deres Gerninger, enten de er gode, eller de er onde.« (Alma 11 : 42—44.)

GUDS RIGE.

Nogle siger, at Guds Rige ikke var oprettet paa Jorden før Pinsefestens Dag, og at Johannes ikke prædikede Omvendelsens Daab til Syndernes Forladelse; men jeg siger eder i Herrens Navn, at Guds Rige har været oprettet lige siden Adams Dage. Hvor der har været en retfærdig Mand paa Jorden, til hvem Gud har aabenbaret sit Ord og givet Magt og Myndighed til at handle i hans Navn, og hvor der er en Guds Præst — en Herrens Tjener med Fuldmagt fra Gud til at forrette Evangeliets Ordinancer og iklædt Guds Præstedømme — der er Guds Rige. Og som Følge af, at Menneskene har forkastet Jesu Kristi Evangelium og Profeterne, som Gud har sendt, har Herrens Straffedomme hjemsøgt Folket, Byer og Nationer i forskellige Tidsaldre, hvilket var Tilfældet med Sodoma og Gomorra, da de blev ødelagte, fordi de forkastede Profeten.

Jeg vil give eder mit Vidnesbyrd. Jeg frygter ikke noget Menneske. Jeg taler frimodigt, tillidsfuldt og med Autoritet. Hvorledes er det med Guds Rige? Hvor begyndte det? Hvor der ikke er noget Guds Rige, der er der ingen Frelse. Hvad

kendetegner Guds Rige? Hvor der er en Profet, en Præst, en retfærdig Mand, til hvem Gud kan tilkendegive sin Vilje, der er Guds Rige; og hvor der ingen saadanne Guds Orakler findes, der er Guds Rige ikke.

Det, jeg her siger, har intet at gøre med Jordens Riger. Vi vil holde Landets Love; vi har intet at sige imod dem, vi har aldrig haft, men vi behøver blot at nævne Staten Missouri og Forfølgelserne mod os der, da raabes der straks op om, at vi er skyldige i Tyveri, Overfald, Ildspaesættelse, Forræderi, Mord o. s. v., hvilket alt er falskt. Vi taler om Guds Rige paa Jorden og ikke om Jordens Riger.

Mange gør gældende i disse Dage, at vi ingen Ret har til at modtage Aabenbaringer; men dersom vi ikke modtager Aabenbaringer, da har vi ikke Guds Orakler iblandt os, og dersom de ikke har Guds Orakler, da er de ikke Guds Folk. Men, vil nogen spørge, hvad skal der blive af Verden eller af de forskellige Religionsbekendere, der ikke tror paa Aabenbaringer eller Profeter, naar han, Herren, har et Folk paa Jorden? Jeg siger eder i Jesu Kristi Navn, de vil blive fordømte; og naar I kommer ind i den evige Verden, vil I erkende, at dette er Tilfældet. De kan ikke undgaa Fordømmelse og Straf.

Med Hensyn til Evangeliet og Daaben, som Johannes forkyndte, da vil jeg sige, at Johannes prædikede Evangeliet om Syndernes Forladelse; han havde sin Myndighed fra Gud, og Guds Aand hvilede paa ham, og Guds Rige syntes for en Tid at være med Johannes alene. Herren lovede Zakarias, at han skulde have en Søn, som var en Efterkommer af Aaron, og Herren havde ydermere lovet, at Præstedømmet skulde tilhøre Aaron og hans Afkom gennem deres Slægter. Lad intet Menneske selv tage sig denne Ære, undtagen han er kaldet af Gud ligesom Aaron var, og Aaron modtog denne Kaldelse ved Aabenbaring. En Guds Engel viste sig ogsaa for Zakarias i Templet og sagde til ham, at han skulde have en Søn, hvis Navn skulde være Johannes, og han skulde være

fuld af den Helligaand. Zakarias var en Guds Præst, der gjorde Tjeneste i Templet, og Johannes var en Præst efter sin Fader og havde det aaronske Præstedømmes Nøgler; han blev kaldet af Gud til at prædike Guds Riges Evangelium. Joderne som en Nation var afvegen fra Guds Lov og Herrens Evangelium, hvorved de beredte Vejen for dets Forkyndelse til Hedningerne.

Men, siger nogen, Guds Rige kunde ikke have været oprettet i Johannes' Dage, thi denne erklærede, at Guds Rige var nær. Men jeg spørger eder, om det kunde være dem nærmere, end Johannes var dem. Folket behøvede ikke at vente til Pinsefestens Dag for at finde Guds Rige, thi Johannes havde det hos sig og kom frem ud af Ørkenen, raabende: Omvender eder, thi Himmeriges Rige er nær! saa meget som at sige: »Her ude har jeg Guds Rige, og jeg kommer til eder; jeg har Guds Rige, og I kan faa det, og jeg kommer med det til eder; og dersom I ikke modtager det, vil I blive fordømte.« Og Skriften beretter, at store Skarer gik ud fra Jerusalem til Johannes for at blive døbt af ham. Her var en bemyndiget Tjener, og de, der blev døbt, var en Konges Undersaatter; Guds Love og Anordninger var ogsaa der, og følgelig var det Guds Rige; thi intet Menneske kan have mere eller højere Autoritet end Johannes, og vor Frelser underkastede sig denne Myndighed ved at blive døbt af Johannes; derfor var Guds Rige oprettet paa Jorden endog i de Dage.

Der er en Forskel paa Guds Rige og de Frugter og Velsigelser, der udstrømmer fra det Rige. Fordi der var flere Mirakler, Gaver, Syner, Helbredelser, Talen i Tungemaal o. s. v., i Jesu Kisti og hans Apostles Dage og paa Pinsefestens Dag, end under Johannes' Forkyndelse, beviser dette ikke, at Johannes ikke havde Guds Rige, ligesaa lidt som den Kendsgerning, at naar en Kvinde ingen Mælk havde var et Bevis paa, at hun heller ikke havde nogen Mælkespand, thi medens Spanden kan lignedes med selve Riget, saaledes kan Mælken lignedes ved Rigets Velsigelser.

Johannes var en Præst af Aarons Orden og havde Nøglerne til dette Præstedømme og kom frem raabende Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse, men samtidig tilføjede han: »Men den, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, han, hvis Skotvinge jeg ikke er værdig at løse«, og Kristus kom i Overensstemmelse med Johannes' Ord, og han var større end Johannes, fordi han havde Nøglerne til det melchizedekske Præstedømme og Guds Rige, og havde forud aabenbaret Mose Præstedømme; men dog blev Kristus dobt af Johannes for at opfylde al Retfærdighed. Og Jesus fremsatte senere den Lærdom: »Paa denne Klippe vil jeg bygge min Menighed, og Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over den.« Hvilken Klippe? Aabenbaringsens.

Atter siger han: »Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige,« og »Himmelen og Jorden skal forgaa; men mine Ord skal ingenlunde forgaa.« Dersom et Menneske er født af Vand og af Aand, kan han komme ind i Guds Rige. Det er tydeligt, at Guds Rige var paa Jorden, og at Johannes forberedte Folk for dette Rige ved at prædike Evangeliet for dem og dobe dem, og han beredte Vejen for Frelseren eller kom som en Forløber for ham; og Kristus prædikede i Jerusalem, hvor Johannes havde prædiket. Og da Apostlene var kaldede, arbejdede de i Jerusalem, og Jesus befalede dem at blive der, indtil de blev forlenede med Magt fra det Hoje. Havde de ikke Arbejde at gøre i Jerusalem? De udførte et Arbejde og beredte Folket for Pinsefestens Dag. Guds Rige var med dem og hos dem for denne Dag, saavel som efter; og det var med Johannes, thi han prædikede det samme Evangelium og den samme Daab, som Jesus og Apostlene prædikede efter ham. Helligaandens Udgydelse var for at berede Disciplene for deres Mission til Verden.

Hvor som helst Mennesker kan finde Guds Vilje og finde en retmæssig bemyndiget Herrens Tjener, der er Guds Rige; men hvor disse ikke er, der er Guds Rige ikke. Alle Anordninger,

Systemer og Ceremonier paa Jorden er aldeles unyttige for Menneskenes Børn, undtagen de er beskikkede og autoriserede af Gud; thi intet vil frelse et Menneske, som ikke udføres med Fuldmagt; thi intet andet vil blive anerkendt hverken af Gud eller Engle.

Joseph Smith.

DEN DANSKE MISSION.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING I ODENSE.

Distriktspræsident Ole Andersen og Hustru, Str. Minnie Andersen, besøgte Odense Gren Fredag den 11. Maj for at omorganisere Den Kvindelige Hjælpeforening i denne Gren. Et Møde blev afholdt, hvor Forstander Max R. Christensen ledede Mødet. Str. Anna K. Jørgensen blev løst som Præsidentinde over Den Kvindelige Hjælpeforening i Odense Gren med Tak for hendes lange og trofaste Arbejde, i hvilket Str. Jørgensen altid havde været villig til at ofre sig for Foreningens og Kirkens Fremme. Str. Marie Larsen blev derefter indsat som Præsidentinde med Søstre Sylvia Christensen og Otilie Jørgensen som henholdsvis første og anden Raadgiver og Søster Karla Madsen som Sekretær, og Kredslærerinder Karla Madsen og Marie Jørgensen. Præsident og Søster Ole Andersen talte i Korthed til Søskenene og bad dem være det nye Præsidentskab behjælpelig med at udfylde deres ansvarsfulde Hverv, og at Herrens Velsignelser maatte ledsage Arbejdet i Odense Gren.

SØLVBRYLLUP I AALBORG.

Br. og Søster Holger Jørgensen, Korsgade, Aalborg, fejrede den 31. Maj deres Sølvbryllup. Tidligt om Morgenen blev det agtede Ægtepar vækket ved Sang af Aalborg Sangkor, og de var hele Dagen igennem Genstand for megen Opmærksomhed fra Søsken og Venners Side, og deres hyggelige Hjem kom efterhaanden til at ligne en Blomsterhave af Blomster over-

rakt dem af Søskende og Venner i Dagens Løb. Om Aftenen var der i Kirken, Valdemarsgade 2, arrangeret en Festlighed til Ære for Solvbrudeparret bestaaende af Sang, Musik og Op-læsning, hvorefter der blev severet Chokolade for Gæsterne. Ved Bordet blev der overrakt Sølvbrudeparret en Gave som en Erindring fra Grenens Medlemmer. Forskellige Taler blev holdt til Ære for det afholdte Par, og en i Dagens Anledning forfattet Sang sunget. Efter dette var der Lege af forskellige Slags, hvori alle deltog og morede sig efter bedste Evne. Distriktspræsident Chr. Dausel sluttede med Bøn, hvorefter Forsamlingen skiltes efter at have tilbragt en meget behagelig Aften.

Vi ønsker gennem disse Linier at overbringe paa den Danske Missions Vegne Br. og Str. Holger Jørgensen vore hjerteligste Lykønskninger og beder, at Herren vil vedblive at velsigne Dem i Deres Hjem saaledes, at vi maa nyde godt af Deres Arbejde indenfor Kirken endnu i mange Aar.

DEN NORSKE MISSION.

AVLØSNING.

Ældste Howard J. Engh er løst som forstander av Oslo gren med tilladelse til at rejse hjem.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

AVSKEDSFEST.

Haugesund Grens Ungdomsforening avholdt en hyggelig fest Tirsdag den 12. Juni i anledning av første raadgiver Klara Olsens frareise. Festen var under presidium av forstander Lars Birkeland og ledet av president Olaf Birkeland. Festen blev indledet med salmen »Led os frem, o Gud, vor Fader«. Bon Thorvald Amundsen. Derefter sangen »Vi glædes og frydes i sang med hverandre«. Et utmærket program blev hoitidelig utført av følgende: Velkomsttale, ældste Wm. Thulin; oplesning,

T. Amundsen; Solo, str. Olga Nielsen; til avveksling salmen »O, sig hvad er sandhet«. Bemærkninger av forstander Lars Birke-land, der likeledes overrakte str. Olsen en pæn erindring ifra søskende; Solo, str. Signe Grøseth. Derefter gik tiden over til bevertning med chokolade og smørbrød. Str. Thora Olsen uttalte sine følelser angaaende sin frareise og rettede en tak for den gaven, som blev hende overrakt, samt for den store ære søskende havde bevist mot hende ved den hyggelige tilstelning. Lederne av de forskjellige organisasjoner takkede str. Olsen for det arbeide, hun hadde nedlagt. Saa blev resten av tiden git til forskjellige leker, som var morsomme. Festen avsluttedes med salmen »Pris Gud«. Taksigelse ved ældste Hans Nielsen. Tilstede 30.

Th. Amundsen, Sekretær.

JOHANNES DEN DØBER.

Spørqsmaalet var en Gang rettet til Josef Smith, hvad Kristus mente med følgende: »Sandelig siger jeg eder, iblandt dem, som ere fødte af Kvinder, er ingen større end Johannes.« (Matt. 11: 11.) Josef Smith gav følgende Svar:

»Det kunde ikke være paa Grund af Miraklerne, Johannes udforte, for han udforte ingen Mirakler; men det var, fordi han var betroet den guddommelige Mission at berede Vejen for Herren. Hvem var betroet en saadan Mission for eller senere? Intet Menneske. — Han var betroet, og det var forlangt af ham, at døbe Menneskets Son. Hvem andre gjorde det? Hvem andre havde et saa stort og ærefuldt Privilegium? Hvem andre ledte Guds Son i Daabens Vande og beskuede den Helligaand dale ned paa ham i en Dues Tegn? Intet Menneske. — Johannes var den Gang den eneste retmæssige Forvalter, der holdt Magtens Nøgler paa Jorden. Nøglerne, Riget, Magten og Æren var borttaget fra Joderne, og Johannes, Zakarias's Son, holdt ved Salvelse og himmelsk Beskikkelse Magtens Nøgler den Gang.«

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 176.)

SAMFUNDET.

Forbindelserne mellem de faa og de mange peger hen paa flere alvorlige Opgaver, der er af største Vigtighed for Menneskeslægten.

Hvad Samfundet er. Samfundet er en Afdeling af Mennesker, der har fælles Interesser, og som i Regelen bør omgaas sammen med hverandre og er de samme Love og Forordninger underkastet. Fra Verdens tidligste Dage har Mennesker sluttet sig sammen og grupperet sig i forskellige Samfund. Enhver Kirke er et Samfund af Troende. Den Kirke, der er indrettet efter den hele guddommelige Lov, har som Særkende guddommelig Myndighed, og den udøver samme formedelst autoritetsmæssige Love.

Individet i Samfundet. Et Samfund er en stor Organisme med en Individualitet, som giver sig tilkende ved Tillempning efter eller Modvilje mod Samfundets Love.

Eftersom Samfundet bestaar af Individuer, hver i Besiddelse af en uafhængig Vilje og egen Handlefrihed, maa det ikke som et Samfund foretage sig noget, der muligvis kan hæmme den enkeltes fuldkomne Udvikling; thi jo mere fremadskridende Individet er, des mere fremadskridende vil Samfundet som et Hele være.

Medens Samfundet som saadant staar til Ansvar lige overfor ethvert Individ, der udgør samme, maa Individet selv, idet det indtager sin Plads i Samfundet, ikke foretage sig noget, der lægger Baand paa andre Individuer i Samfundet. Det, der er beregnet paa at komme de fleste til Gode, maa have Fortrinet. Dette forhindrer aldeles ikke Individets selvstændige Udvikling, eftersom den største selvstændige Udvikling beror paa en passende Tillæmpning over for Loven. Naar hvert enkelt Individ med Tillidsfuldhed overholder Loven, er Samfundets Stilling sikret.

Samfundets Rettigheder. Lige saa uopgivelige Rettigheder tilhører Samfundet, som de, Individet med dets personlige Handlefrihed gør Krav paa. Et Individ, der ikke har Lyst til at adlyde Samfundets Love, bør unddrage sig fra Samfundet. De tilbageblevne Medlemmer maa efter bedste Evne bestræbe sig paa at overholde de Love, der er blevne vedtagne for det almene Bedste. Dette Princip blev tydelig bragt for Dagen ved det store Raad, der holdtes i Himlen, den Gang Lucifer, der foretrak at stille sig udenom Samfundet, faldt. Den Gang, ligesom nu for Tiden, havde Majoriteten Rettighed til at forlange, at det, der tjener det almene Bedste, er af den største Vigtighed og maa derfor først tages Hensyn til.

Indøvelse for Samfundets Vel. Med Samfundets Overherredømme for Øje er det uundgaaeligt nødvendigt, at de individuelle Kræfter anbringes saaledes, at de kan komme hele Samfundet til Gode. Ingen kan egennyttig staa til Side og sige: »Jeg er mig selv nok; jeg har ingen Interesser til fælles med Samfundet; jeg overholder dets Love, men jeg vil ikke stille mig til dets Tjeneste.« Det er ikke nok, at man adlyder Samfundets Love; man maa ogsaa efter Evne betjene Samfundet. Enhver Gerning i ethvert Menneskes Liv maa staa i Forhold til alle Samfundets øvrige Medlemmer og være beregnet paa at komme dem til Gode. Dette er et af Evangeliets Grundprincipper, et, der burde raade hos Menneskene og være bestemmende for dem i deres Samkvem med hverandre.

En saadan Opfattelse med Hensyn til Menneskenes gensidige Afhængighed ligger til Grund for de Bestræbelser, som oplyste Mennesker alle Vegne i den senere Tid lægger for Dagen, for at Samfundets Medlemmer skal have Anledning til Oplærelse og skolatisk Uddannelse, saa at de desbedre kan varetage deres Sysler i det daglige Liv. Lige meget hvad der er nødvendigt, er og bør med Rette anses for at være hæderligt og forædlende. Derfor er det, at alle Beskæftigelser nu for Tiden har opnaaet Værdigheden af at betragtes som professionelle, saa at enhver, der stiller sig til Tjeneste for de mange,

skal kunne glæde sig i sit Arbejde, lige meget hvad han beskæftiger sig med.

I et eller andet ædelt Øjemed bør hver især oplæres til Gavn for Samfundet. Det er en interessant Kommentar til Kirken, der er bleven oprettet i de sidste Dage, at dens Præsident, Brigham Young, var en af de første i Amerika, som oprettede Skoler, hvor Elevernes Indøvelse til aktiv Deltagelse i Livets virkelige Affærer skulde være den fremherskende Idé. For nærværende undervises i vore Borgerpligter, enten det saa er i Kirken eller i Staten. Samfundets Fremtidshaab beror paa en saadan anspændt idividuel Oplærelse; thi den avler et bestemt Samfundsansvar hos Mennesket.

Samfundets Overhøjhed. Alt, hvad der her saavel som i foregaaende Kapitler er bleven fremført, gør det tydeligt, at den oprindelige »store Plan« var aldeles udtænkt, at Menneskene i Forening kunde udarbejde deres Frelse. Mennesket kan ikke staa alene. Broderskabet er uundværligt vor Kirkens Bestaan.

MENNESKET OG NATUREN.

Der er kun en Natur. Alle Ting, synlige eller usynlige, tilhører det ene og samme Univers.

Naturens Intelligens. Hver især af Naturens mangfoldige Kræfter er, som allerede bemærket, Menneskets Vilje underkastet. I Universet er der utalte intelligente Væsener, der hovedsagelig beskæftiger sig med at opdage Naturens Veje, saaledes at de, ved at øve en intelligent Kontrol over Naturens Kræfter, kan erholde større Magt over dem og hurtigere skride fremad paa Udviklingens Bane. Den hellige Aand, Guds Aand, opfylder alt; og formedelst den gør disse fremadskridende intelligente Væseners utrættelige Anstrengelser sig alle Vegne gældende. Intelligens gennemstrømmer Universet.

Undertiden hører man følgende Spørgsmaal eller noget lignende: »Er Naturen, saaledes som vi kender den — Stenene, Træerne, Dyrene — i Besiddelse af en Intelligens, der kan lignedes med den, som Mennesket ejer?« Hvem véd? At Intelligens

findes alle Vegne, kan ikke betvivles. Naturen ledes af en intelligent Gud. Dannelsen af en Krystal eller Begrebet om et levende Dyr staar i en eller anden Forbindelse med en intelligent Hensigt og Viljekraft. Dette vidtløftige og gaadefulde Felt bør man dog med største Varsomhed betræde, eftersom den bestemte Kundskab desangaaende, som Mennesket er kommen i Besiddelse af, er saa ringe. (Fortsættes.)

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE

for Juli 1928.

Nadververs:

Jeg kommer til dig helt angerfuld,
 Jeg føler din Kærlighed for mig;
 I dette Sakrament, kære Frelser,
 Jeg altid ihukommer dig.

Korlektie:

9. Vi tror alt det, som Gud har aabenbaret, og alt det, som han nu aabenbarer; og vi tror, at han endnu vil aabenbare mange store og vigtige Ting henhørende til Guds Rige.

INDHOLD:

Vær aktiv	193	Den Norske Mission	203
De Døde skal leve	195	Johannes den Døber	204
Guds Rige	198	Fornuftmæssig Teologi	205
Den Danske Mission	202		

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.